

TEKNOLOGIA

Lehen mugikor adimentsua

DIANA FRANCO

Eguno bizimoduan “pertsona bat gailu bat” mantra bete dela argi dago. Gailu barik ere bizi daiteke, eta oso ondo bizi, baina aukera hori gutxi batzuen luxua eta/edo hautua bilakatu da.

Ezagun batek semeari lehen mugikor adimentsua eman behar ziola-eta, zenbait ardura partekatu zizkidan. Gazteren batekin mugikor adimentsuen inguruan hitz egin beharko banu, honakoak aipatuko nizkieke:

Hasteko, saiaturko nintzateke azaltzen teknologia ez dela neutrala. Horretarako, gizakion arteko bortizkeria/botere dinamiketan arreta jartzera gonbidatuko nuke. Dugun eredu teknologiko eta digital hegemonikoa elkarrekin aztertuko genuke. Gizakion artean sortzen diren arazoak teknologia bidez ez ditugula konponduko argi geratzea bilatuko nuke, gizakion artean konpondu behar ditugula.

Teknologien artean ezberdintasunak direla argituko nioke. Batzuek, errendimendu ekonomikoak eta botereak gidatuta, izaera zapaltzailea berezkoa duten bezala, beste batzuek, ezagutzaren partekatze librean oinarriturikoak, bizitzan hobekuntzak ekar ditzakete, modu etikoan erabiliz gero.

Lagunekin, ikaskideekin, senideekin... digitalki ditugun zenbait harreman osasuntsuak eta esanguratsuak izan daitezkeen bezala, beste batzuek gure bizitzetako ibilbidean eragin kaltegarriak ekar ditzaketela azalduko nioke. Baita digitala erreala dela ere, eta bizitza kakaizteko boterea izan dezaakeela. Baina errealtatean ez bezala, interes sozioekonomiko edota politikoak eskuratzeko diseinatuak izan diren teknologiek mundu fisikoan baino pertsona gehiagorengana heltzeko boterea dute.

Sorkuntzaren botere eraldatzaileaz hitz egingo nuke berarekin. Indarrak edukiak eta teknologiak kontsumitzeraz soilik ez, sortzera ere bideratzera animatuz.

Amaitzeko, arretaren botereaz berba egingo genuke, eta pantailatik kanpo modu kontzientean bideratzeak bizitzan botere handia ekar dezakeela adibideekin erakutsi. Hori baita gutako askok pantailaren aurrean hainbeste urte igaro ondoren egin dugun ikasketa handienetariko bat. ●

NAZIOARTEA

JOEGAZA

40 urteren ostean Georges Abdallah aske

ERREDAKZIOA

Georges Ibrahim Abdallah, Frantziar 40 urteko espetxealdia igaro ondoren kaleratuko dute. Palestinaren askatasunaren aldeko militantea, Libanoko Frakzio Armatu Iraultzailearen sortzailea izan zen, eta diplomazialari israeldar eta amerikar bana hiltzeaz akusatu zuten. Inoiz ez ditu bere gain hartu atentatu horiek, baina bere ideia politikoak ez ditu sekula isildu: antiinperialista suharra da. 1999az geroztik baldintzapean aske egon bazitekeen ere, sistematikoki errefusatu zaio aukera. Ostegun goizean jakin da albisteak: uztailaren 25ean utziko dute libre eta zuzenean Libanora deportatuko dute.

Uztailaren 17an, Parisko Dei Auzitegiak baimendu dio Libanora itzultzea, bere jaioterrira, bertan bizi nahi duela adierazita. Epaitegiak adierazi du zigorra "neurrigabea" izan dela egotzitako delituekin alderatuta, eta 74 urte dituen presoak ez dela segurtasun pu-

blikorako mehatxua, Libération egunkarian irakur daitekeenez. Libanoko iparraldeko bere herrizkan azken egunak bakean igarotzeko asmoa azaldu du Abdallahak.

Hala ere, bere askatasuna ez da berehalakoa izango: 2024ko azaroan epaile batek bere aldeko erabakia hartu zuen arren, fiskaltza antiterroristak helegitea aurkeztu zuen. Gainera, Parisko Auzitegiak, nahiz eta printzipioz askatasunaren alde agertu, baldintza gisa jarri zuen biktimen kalte-ordaintan “ahalegin nabarmena” egitea. Abdallahak, bere burua preso politiko gisa jotzen duenez, beti uko egin dio horrelakorik onartzeari.

Georges Ibrahim Abdallah-ri buruz gehiago jakiteko, orain hilabete batzuk Jenofa Berhokoirgoinek idatzitako erreportajea eta bere abokatu Jean-Louis Chalanseti eginiko elkarriketa eskura ditu irakurleak 2889 astekarian. ●